

Alle ansøgninger om autorisation til udførsel af kartofler er efter hidtidig praksis blevet forelagt landbrugsrådet, grosserer-societetets komite og provinshandelskammeret til udtalelse, forinden landbrugsministeriet har truffet afgørelse i disse sager. Denne fremgangsmåde vil fortsat blive opretholdt.

Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse gennem en femårig bankgaranti er ligeledes en stadfæstelse af den hidtidige administrationspraksis, jfr. foranstående. Formålet med sikkerhedsstillelsen er bl. a. at bidrage til, at lovens formål at fremme eksporten af kartofler ikke modvirkes af eksportører, som enten må befrygtes ikke økonomisk at kunne magte de efter omstændighederne meget betydelige krav, der stilles for at kunne gennemføre eksportforretning på dette område, eller som må formodes kun at have en øjeblikkelig interesse i en eksportforretning uden i øvrigt at være indstillet på en mere varig og positiv indsats i kartoffeleksporten. Forhøjelsen af garantibeløbet fra 20 000 kr. til 50 000 kr. er at betragte som en ajourføring af det oprindelige beløb. Det bemærkes, at det ikke er hensigten at kræve løbende garantier forhøjet.

Til § 3.

I § 3, stk. 1, pkt. 1), gives der landbrugsministeren beføjelse til at tilbagekalde en autorisation på grund af eksportørens overtrædelse af de for eksporten af kartofler fastsatte forskrifter. I tilfælde af andre strafbare forhold end overtrædelse af forskrifter for eksporten har bestemmelserne i straffelovens § 79 fortsat selvstændig betydning.

Den i § 3, stk. 1, pkt. 3, indeholdte bestemmelse om, at eksportøren skal anmelde arealer til vækstkontrol, og at der af disse skal være godkendt et areal på mindst 35 ha med læggekartofler, er ny og skyldes, at avlen af læggekartofler er at betragte som grundlaget for den danske kartoffeleksport, såvel af læggekartofler som af spisekartofler. Efter gældende praksis baseres avlen af læggekartofler her i landet hovedsagelig på aftaler mellem de interesserede avlere og kartoffeleksportvirksomhederne — hvad enten disse er avlersammenslutninger eller private eksportører — på den måde, at anmeldelsen af kartoffelarealer til vækstinspektion foretages af eksportvirksomhederne i eget navn. Dette forhold har været gældende i en årække. I 1962 var der i alt anmeldt ca. 9 100 ha med læggekartofler til vækstkontrol, heraf var kun

ca. 350 ha eller ca. 4 pct. anmeldt af de enkelte avlere i eget navn. Dette samarbejde mellem eksportører og avlere om avlen af læggekartofler tillægges stor værdi, dels på grund af den intime og nyttige kontakt, dels fordi avlen herigennem påvirkes af det skiftende eksportbehov.

Til § 4.

Der er hidtil af statens plantetilsyn opkrævet en særlig afgift på 10 øre pr. 100 kg læggekartofler, der er godkendt ved tilsynets partiinspektion af læggekartofler til eksport. Afgiften er viderebetalt til landbrugets kartoffelfond og har indbragt 30–40.000 kr. årlig, der er anvendt af kartoffelfonden i forædlingsarbejdet. Efter at staten har overtaget kontroludgifterne i forbindelse med partiinspektion af læggekartofler til eksport, vil en opkrævning af ovennævnte afgift ikke kunne gennemføres af statens plantetilsyn uden at medføre uforholdsmæssige administrationsomkostninger. Kartoffeleksportudvalget anser det for yderst uheldigt for kartoffelfondens økonomi og for forædlingsarbejdet, såfremt denne indtægt bortfalder, og det foreslås derfor, at der i stedet for afgiften på 10 øre på partiinspicerede kartofler opkræves en afgift af anmeldte arealer, der giver dækning for et tilsvarende beløb.

I forbindelse med statens overtagelse af kontroludgifterne ved kartoffeleksporten overtager statens plantetilsyn vækstinspektionen af en del af de kartoffelarealer, den såkaldte E-avl, der hidtil er blevet vækstinspiceret af fælleskontrollen med kartoffelfremavl. Da fælleskontrollen fortsat skal varetage vækstinspektionen af SE-kartofler (stamavl af elitekartofler) og den såkaldte klonavl, men ikke længere selv har nogen mulighed for at skaffe sig dækning for nogen del af sine arbejdsudgifter gennem afgifter på de væsentlige større arealer med E-avl, vil fælleskontrollen ikke kunne få dækning for sine udgifter ved fremavlsarbejdet. Disse udgifter, der skønsmæssigt anslås til ca. 50.000 kr. årlig, foreslås derfor i nødvendigt omfang skaffet til veje gennem en afgift på alle kartoffelarealer, der anmeldes til statens plantetilsyns eller fælleskontrollens vækstinspektion. En sådan ordning må anses for rimelig, da fremavlsarbejdet kommer de kartoffelavlere og kartoffeleksportører til gode, der anmelder kartoffelarealer med henblik på salg af eksportkartofler.